

NOWENNA TYGODNI PRZED 20-LECIEM ZAWIERZENIA ŚWIATA BOŻEMU MIŁOSIERDZIU

W niedzielę, 22 sierpnia 2021 roku w czasie VIII Ogólnopolskiej Pielgrzymki Czcieli Bożego Miłosierdzia do Łagiewnik Ksiądz Arcybiskup Marek Jędraszewski rozpoczynając przygotowanie do 20-lecia zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu mówił: „inaugurujemy tę niezwykłą nowennę, aby **iskra, która stąd – zgodnie z wolą Pana Jezusa – ma iść na cały świat sprawiała, że coraz to nowi ludzie, w nowych zakątkach naszego globu będą mogli z coraz większym zaufaniem i z coraz bardziej głęboką wiarą powtarzać *Jezu, ufam Tobie!*”.**

Przez kolejne miesiące zgłębialiśmy treść poszczególnych fragmentów papieskiego Aktu zawierzenia korzystając z rozważań Księdza Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego. Od niedzieli 12 czerwca rozpoczynamy w Bazylice Bożego Miłosierdzia nowennę tygodni przed 20. rocznicą zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu. Zakończy się ona 13 sierpnia, w przededniu głównych uroczystości 20-lecia, które będziemy przeżywać w Łagiewnikach. Zapraszamy do włączenia się w nowennę Sanktuarium i Parafie Bożego Miłosierdzia w Polsce i na świecie oraz wszystkich Czcieli Bożego Miłosierdzia.

Pragniemy zachęcić do wspólnej modlitwy zarówno tych, którzy uczestniczyli w comiesięcznym przygotowaniu, jak również tych, którzy dołączyli później lub teraz pragną je rozpocząć. Materiały zawierają: temat tygodnia, fragment „Dzienniczka” św. Siostry Faustyny, krótkie rozważanie na każdy dzień Księdza Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego – powtórzenie najważniejszych myśli z wcześniejszych comiesięcznych opracowań oraz tekst Aktu zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu. Tekst nowenny na poszczególne tygodnie będzie dostępny w kolejne piątki na stronie Archidiecezji Krakowskiej www.diecezja.pl oraz na stronie Sanktuarium Bożego Miłosierdzia www.misericordia.eu.

VI Tydzień

DOŚWIADCZYĆ MIŁOSIERDZIA

17 -23 lipca 2022 roku

Fragment z Dzienniczka św. siostry Faustyny:

O Panie mój, rozpal miłość moją ku Tobie, aby wśród burz, cierpień i doświadczeń nie ustał duch mój. Widzisz, jak słabą jestem. Miłość wszystko może. (Dzienniczek, 94)

Rozważanie Abp. Marka Jędraszewskiego: Doświadczenie świata i człowieka

Kiedy św. Jan Paweł II prosił Pana Boga, aby wszyscy ludzie na świecie mogli doświadczyć Jego miłosierdzia, bynajmniej nie miał na uwadze doświadczenia w tym znaczeniu, o jakim mówią i jakim posługują się nauki przyrodnicze, zwłaszcza fizyka i chemia. (...) Pojęcie doświadczenia pojawia się również w Piśmie Świętym. W Księdze Mądrości jest mowa o tym, że sam Bóg doświadcza ludzi. (...) Doświadczenia, jakim Bóg poddaje człowieka, mieszczą się w Jego przedziwnej pedagogii, mającej ostatecznie na celu dobro ludzi. To dlatego autor Listu do Hebrajczyków pisał: „Jeszcze nie opieraliście się aż do przelewu krwi, walcząc przeciw grzechowi, a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza. Bo kogo miłuje Pan, tego karze, chłoscze zaś każdego, którego za syna przyjmuje...”. (Hbr 12, 4-6).

Módlmy się teraz słowami Aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, którego dokonał w Bazylice Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach 17 sierpnia 2002 roku św. Jan Paweł II:

Boże, Ojcze Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie i wylałeś ją na nas
w Duchu Świętym, Pocieszycielu,

Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.

Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojcze przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas i całego świata!

Fragment z Dzienniczka św. siostry Faustyny:

Mam spisać zetknięcia się duszy mojej z Tobą, o Boże, w chwilach szczególnych nawiedzeń Twoich. Mam pisać o Tobie, o Niepojęty w miłosierdziu ku biednej duszy mojej. Wola Twoja święta jest życiem duszy mojej. Mam ten nakaz przez tego, który mnie Ciebie, Boże, tu na ziemi zastępuje, który mi tłumaczy wolę Twoją świętą. Jezu, widzisz, jak mi jest trudno pisać, jak nie umiem napisać, co w duszy przeżywam. O Boże, czyż może napisać pióro to, w czym nieraz słów nie ma? Ale każesz pisać, o Boże, to mi wystarczy (Dzienniczek, 6).

Rozważanie Abp. Marka Jędraszewskiego: Doświadczenie Bożego miłosierdzia.

Wszyscy oni - św. Franciszek z Asyżu, św. Teresa Wielka i św. Siostra Faustyna – doświadczyli na sobie ogromu Bożego miłosierdzia. Tym bardziej więc czuli się wezwani i równocześnie zobowiązani do tego, aby innym to miłosierdzie głosić, a samego Boga za nie całym swym sercem nieustannie wysławiać. W tej postawie upodabniali się do Maryi, która – w pełni świadoma tego, jak wielkie rzeczy uczynił Jej Wszechmocny – w swym hymnie *Magnificat* uwielbiała Boga za miłosierdzie okazywane przez Niego „na pokolenia i pokolenia dla tych, co się Go boją” (por. Łk 1, 49-55).

Módlmy się teraz słowami Aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, którego dokonał w Bazylice Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach 17 sierpnia 2002 roku św. Jan Paweł II:

Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie i wylałeś ją na nas
w Duchu Świętym, Pocieszycielu,

Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.

Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojczy przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas i całego świata!

Fragment z Dzienniczka św. siostry Faustyny:

Po odnowieniu ślubów i Komunii św. nagle ujrzałam Pana Jezusa, który rzekł mi łaskawie: «Córko moja, patrz w miłosierne Serce moje». Kiedy się wpatrzyłam w to Serce Najświętsze, wyszły te same promienie, jakie są w tym obrazie – jako Krew i Woda, i zrozumiałam, jak wielkie jest miłosierdzie Pańskie. I znów rzekł Jezus łaskawie: «Córko moja, mów kapłanom o tym niepojętym miłosierdziu moim. Pała mnie płomienie miłosierdzia, chcę je wylewać na dusze, [ale] nie chcą dusze wierzyć w moją dobroć». (Dzienniczek, 177).

Rozważanie Abp. Marka Jędraszewskiego: Tajemnica Bożego miłosierdzia.

Pisał św. Paweł w Pierwszym Liście do Koryntian: „My głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan, dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród Żydów, jak i spośród Greków, Chrystusem, mocą Bożą i mądrością Bożą. To bowiem, co jest głupstwem u Boga, przewyższa mądrością ludzi, a co jest słabe u Boga, przewyższa mocą ludzi” (1 Kor 1, 23-25). Powyższe słowa Apostoła Narodów możemy odnieść do tajemnicy Bożego miłosierdzia. Właśnie ono jest bowiem ową mocą Bożą i mądrością Bożą, które są największymi i najwspanialszymi owocami Paschy Chrystusa. To przez Boże miłosierdzie Chrystus okazuje w nas swoją moc, dzięki której stajemy się ciągle na nowo dziećmi Ojca niebieskiego. To wiernie świadcząc o Bożym miłosierdziu, chrześcijanie mają wszelkie podstawy ku temu, by z całą pokorą, a jednocześnie z ogromną radością powiedzieć o sobie, że trwają w wierze i że sam Chrystus jest w nich.

Tak też było w przypadku św. Faustyny, którą sam Pan Jezus nazwał sekretarką swego miłosierdzia (por. Dz, 965) i szafarką swego miłosierdzia (por. Dz, 570).

Módlmy się teraz słowami Aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, którego dokonał w Bazylice Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach 17 sierpnia 2002 roku św. Jan Paweł II:

w Twoim Synu Jezusie Chrystusie i wylałeś ją na nas
w Duchu Świętym, Poczycielu,

Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.

Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojcze przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas i całego świata!

Fragment z Dzienniczka św. siostry Faustyny:

Dusza moja nieraz krzyczała za Bogiem, jak małe dziecko, kiedy matka zasłoni swoje oblicze, a ono jej poznać nie może, krzyczy, ile siły ma. O Jezu mój, za te doświadczenia miłosne niech Ci będzie cześć i chwała. Wielkie i niepojęte jest miłosierdzie Twoje. Wszystko, o Panie, coś zamierzył względem mej duszy, jest przeniknięte miłosierdziem Twoim. (Dzienniczek, 116)

Rozważanie Abp. Marka Jędraszewskiego: Powszechność Bożego miłosierdzia.

Boże miłosierdzie ma wymiar powszechny, ponieważ odnosi się do wszystkich ludzi. Jest to prawda, która wynika z trzech słów Pana Jezusa. Pierwszym z nich jest sam początek modlitwy, której nauczył On swoich uczniów, zaczynającej się wezwaniem „Ojciec nasz”. Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi – i właśnie dlatego „sprawia On, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych” (Mt 5, 45b). Drugim słowem Jezusa jest Jego wezwanie: „Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię” (Mt 11, 28). Wszyscy ludzie jako grzesznicy są przecież „utrudzeni i obciążeni”. Wszyscy zatem potrzebują ulgi i pokrzepienia. Wszyscy wyczekują Bożego miłosierdzia. Dlatego też umierający na krzyżu Jezus powiedział niezwykle brzemiennie w swoich skutkach trzecie słowo: „Pragnę” (J 19, 28). Pragnął nie tylko kropli wody, która by zwilżyła Jego „język zapiekły i usta spragnione”, jak śpiewamy w pieśni *Wisi na krzyżu*. Pragnął przede wszystkim, aby wszyscy ludzie znaleźli w Jego miłosiernym Sercu źródło wody „wytryskającej ku życiu wiecznemu” (por. J 4, 14).

Módlmy się teraz słowami Aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, którego dokonał w Bazylice Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach 17 sierpnia 2002 roku św. Jan Paweł II:

Boże, Ojciec Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie i wylałeś ją na nas
w Duchu Świętym, Pocieszycielu,

Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.

Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojciec przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas i całego świata!

Fragment z Dzienniczka św. siostry Faustyny:

O, jak gorąco pragnę, aby miłosierdzie Twoje wysławiała każda dusza. Szczęśliwa dusza, która wzywa miłosierdzia Pańskiego; doświadczy tego, co powiedział Pan, że bronił jej będzie jako swej chwały, a któż się ośmieli walczyć z Bogiem? Wszelka duszo, wysławiaj miłosierdzie Pańskie przez swą ufność w miłosierdzie Jego, przez życie całe, a szczególnie w godzinę śmierci, i nie lękaj się niczego, duszo droga, kimkolwiek jesteś, a im większy grzesznik, tym ma większe prawo do miłosierdzia Twego, Panie. O, niepojęta dobroci, Bóg pierwszy się zniża do grzesznika. O Jezu, pragnę wysławiać miłosierdzie Twoje za dusz tysiące. Wiem dobrze, o Jezu mój, że mam mówić duszom o Twojej dobroci, o niepojętym miłosierdziu Twoim. (Dzienniczek, 598)

Rozważanie Abp. Marka Jędraszewskiego: Zostać obdarowanym.

Z prawdy o powszechnym wymiarze miłosierdzia Bożego wyniknęło błaganie, jakie św. Jan Paweł Wielki zaniósł do Boga w Akcie zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu: „pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia”. Wpisuje się ono w wielką tradycję podobnych co do swej treści innych modlitw. „O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do nieba...” – nauczyła w Fatimie Matka Najświętsza Łucję, Hiacyntę i Franciszka te właśnie słowa kierować ku niebu. Z kolei sam Jezus pokazał św. Faustynie, jak należy odmawiać *Koronkę do miłosierdzia Bożego*, w której co chwilę pojawia się sformułowanie: „cały świat”. (...) Jednakże wpisując się w tę wielką tradycję modlitw, podkreślających w swej treści powszechność Bożego miłosierdzia, Jan Paweł II prosił Pana Boga jeszcze o coś więcej: nie tylko o miłosierdzie dla wszystkich ludzi, ale również o to, aby wszyscy mieszkańcy ziemi mogli wprost doświadczyć tego miłosierdzia. By każdy człowiek mógł powiedzieć o sobie: zostałem obdarzony(a) takim a takim konkretnym dobrem duchowym lub materialnym.

Módlmy się teraz słowami Aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, którego dokonał w Bazylice Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach 17 sierpnia 2002 roku św. Jan Paweł II:

Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym,
Pocieszycielu,

Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.

Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojczy przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas i całego świata!

Fragment z Dzienniczka św. siostry Faustyny:

Dziś medytację poszłam odprawić przed Najświętszym Sakramentem. Jak się zbliżyłam do ołtarza, obecność Boża przeniknęła duszę moją, zostałam pogrążona w oceanie Jego Bóstwa - i powiedział mi Jezus: Córko Moja, wszystko, co istnieje, twoim jest. - I odpowiadałam Panu: Niczego nie żąda serce moje, tylko Ciebie jednego, o Skarbie serca mojego; za wszystkie dary, które mi dajesz, dziękuję Ci, o Panie, ale ja żądam tylko Serca Twego. Choć wielkie są niebiosa, niczym są dla mnie bez Ciebie... (Dzienniczek, 969)

Rozważanie Abp. Marka Jędraszewskiego: Wyobraźnia miłosierdzia.

Wszystkie te przedstawione powyżej możliwości doświadczenia Bożego miłosierdzia wymagają od ludzi wierzących „wyobraźni miłosierdzia”, o której Jan Paweł II pisał w Liście apostolskim *Novo millennio ineunte*, na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000. Czytamy w nim między innymi: „Potrzebna jest dziś nowa «wyobraźnia miłosierdzia», której przejawem będzie nie tyle i nie tylko skuteczność pomocy, ale zdolność bycia bliźnim dla cierpiącego człowieka, solidaryzowania się z nim, tak aby gest pomocy nie był odczuwany jako poniżająca jałmużna, ale jako świadectwo braterskiej wspólnoty dóbr. (...) Czyż taki styl bycia nie stałby się największą i najbardziej skuteczną formą głoszenia dobrej nowiny o Królestwie Bożym? Bez tak rozumianej ewangelizacji, dokonującej się przez miłosierdzie i świadectwo chrześcijańskiego ubóstwa, głoszenie Ewangelii – będące przecież pierwszym nakazem miłosierdzia – może pozostać nie zrozumiane i utonąć w powodzi słów, którymi i tak jesteśmy nieustannie zalewani we współczesnym społeczeństwie przez środki przekazu. Miłosierdzie *czynów* nadaje nieodpartą moc miłosierdziu *słów*” (NMI, 50).

Módlmy się teraz słowami Aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, którego dokonał w Bazylice Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach 17 sierpnia 2002 roku św. Jan Paweł II:

Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie i wylałeś ją na nas
w Duchu Świętym, Pocieszycielu,

Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.

Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei.

Ojczy przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas i całego świata!

Fragment z Dzienniczka św. siostry Faustyny:

Dusza zbroi się przez modlitwę do walki wszelkiej. W jakimkolwiek dusza jest stanie, powinna się modlić. Musi się modlić dusza czysta i piękna, bo inaczej utraciłaby swą piękność; modlić się musi dusza dążąca do tej czystości, bo inaczej nie doszłaby do niej; modlić się musi dusza dopiero co nawrócona, bo inaczej upadłaby z powrotem; modlić się musi dusza grzeszna, pogrążona w grzechach, aby mogła powstać. I nie ma duszy, która by nie była obowiązana do modlitwy, bo wszelka łaska spływa przez modlitwę. (Dzienniczek, 146)

Rozważanie Abp. Marka Jędraszewskiego: Przesłanie.

Rozważając życie tych błogosławionych, a jednocześnie wracając do wołania św. Jana Pawła Wielkiego zanoszonego do Boga w *Akcie zawierzenia świata Bożemu Miłosierdziu*, aby pozwolił „wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Jego miłosierdzia”, dobrze zdajemy sobie sprawę z tego, że Papież modlił się wtedy również za nas wszystkich. Prosił najlepszego Ojca, abyśmy, doświadczywszy najpierw sami łaski Jego miłosierdzia, stali się następnie dla innych tym, przez kogo oni będą mogli doświadczyć – świadomie lub nieświadomie – jak wielki jest Bóg w swoim miłosierdziu. By mogli Go w całym swoim dalszym życiu wielbić i Mu błogosławić. By mogli wierzyć, że jako Jego dzieci wszyscyśmy w Jego Synu zmartwychwstałym, Jezusie Chrystusie, zostali zrodzeni „do żywej nadziei: do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego, i niewiedzącego, które jest zachowane dla nas w niebie”. By mogli się radować... (por. 1 P 1, 3-6).

Módlmy się teraz słowami Aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu, którego dokonał w Bazylice Bożego Miłosierdzia w krakowskich Łagiewnikach 17 sierpnia 2002 roku św. Jan Paweł II:

Boże, Ojczy Miłosierny, który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie i wylałeś ją na nas
w Duchu Świętym, Pocieszycielu,
Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.
Pochyl się nad nami grzesznymi, ulecz naszą słabość, przezwycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, Trójjedyny Boże, zawsze odnajdywali źródło nadziei.
Ojczy przedwieczny, dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas i całego świata!